

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

Redakcija Livānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 137 (935)

Piektdien, 1956. g. 23. novembrī

7. gads

Ar linu produkcijas nodošanu valstij NEKAVĒTIES NE DIENU

Lini ir viena no svarīgākajām tehniskajām kultūrām, kas ievērojama vietu iepem valsts tautsaimniecībā. Izejot no arvien pieaugošajām darbaļaužu prasībām pēc linu audumu izstrādājumiem, partija un valdība nosprauda uzdevumu — panākt linu sējumu platības palielināšanu un ievērojamu linu ražības celšanu.

Lai šo uzdevumu sekmīgi izpildītu, radīti visi apstākļi. MTS un kolchozi nodrošināti ar bagātu linu sējas, novākšanas un apstrādes tehniku. Partijas un valdības ieteiktā materiāla ieinteresētība sekmē kolchozu un kolchoznieku augstu ienākumu iegūšanu.

Rajona kolchozi šogad ir izaudzējuši bagātas linu ražas, tagad iestājusies linu produkcijas masveidīga nodošana valstij pēc kontraktācijas līgumiem. Oktobrī un novembrī kolchoziem jānodod 30 procentu linu šķiedras un oktobrī bija jāpabeidz linsēklu nodošana.

Taču kontraktācijas līgumus precīzi un termiņā izpilda tikai nedaudzi rajona kolchozi. Uz šodienu kārtīgi kontraktācijas plānus pilda tikai lauksaimniecības artelis „Padomju Latvija”, kas jau nodevis vairāk kā 20 procentu linsķiedras un Staļina vārdā nosauktais kolchozs, kas nodevis pāri par 25 procentiem linsķiedras.

Šo kolchozu vadītāji dziļi izprot savu atbil-

dību valsts priekšā. Lini produkciju viņi nodod gan linu stiebrīnu, gan linsēklu, gan maltu linu veidā.

Vēl daudzi rajona kolchozi pavisam nav uzsākuši linu produkcijas nodošanu. Tas, pirmkārt, attiecas uz kolchoziem „Zelta vārpa” (priekšsēdētājs b. Černodubs), „Nākotne” (priekšsēdētājs b. Rušenieks), „Dzimtene” (priekšsēdētājs b. Stikāns), Vorošilova v. n. (priekšsēdētājs b. Agafonovs), „Uzvara” un „Molodaja gvardija” lauksaimniecības arteļiem.

Arī MTS vadītājus b. Beļajevu un Vucāni maz uztrauc kolchozos esošo linu apstrādājamo agregātu vājais darbs. Nevienam no viņiem kārtīgi nestrādā, piemēram, Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā vēl līdz šai dienai linu agregāts nav pilnīgā darba kārtībā.

Nesen Latvijas PSR lauksaimniecības ministrijas padome stingri sodīja b. Beļajevu par bezatbildīgu linu produkcijas apstrādi ar linu agregātiem. No tā MTS un kolchozu vadībai jāizdara secinājumi — nekavējoties uzsākt linu produkcijas apstrādi un nodošanu valstij. MTS vadībai jādara viss, lai visi 8 agregāti strādātu ar pilnu jaudu.

Nodot valstij linu produkciju termiņā un apmēros, kādi ir paredzēti kontraktācijas līgumā — mūsu neatliekams uzdevums.

Staļina vārdā nosauktā kolchoza „Ziemeļu zīda” ražotāji ŠOGAD

Šogad mūsu linkopji izaudzēja bagātu linu ražu. Čakla darba rezultātā visi izaugušie lini savlaicīgi noplūkti, veikta to pirmapstrāde augstā kvalitātē. Tagad visi linu stiebrīni savesti šķūņos, bet

divās kaltēs sekmīgi rit to kaltēšana un maļšana. Kā plūkšanas tā pirmapstrādes darbus labvēlīgi ietekmēja kolchoza valdes noteiktā papildmaksas.

Te maļ linus, bet...

Nav dzirdami zirgu dzinēja uzmodinošie saucieni. Te uz visiem laikiem apstājies lielais koka rats. Linu maļamo mašīnu darbina ar motoru. Nepārtraukti no rijas izkaltošos kā pulvers linu stiebrīnu kūļus iznes jaunā kolchozniecē M. Drogaveika, nenogurstoši veiktas ielaidēju E. Martinovas un K. Semjonovas rokas padod linu sauļas robotajos maļamās mašīnas koka ruļļos. Viegli lūzt un birst lejā spaļi. Apmierināti smaida Grigorijus Martinovs, liekot vienu izmalto linu sauju pie ot-

ras. Tā ir čaklu cilvēku darba augļi, tā ir nauda, maize...

Nav pagājušas vairāk kā četras stundas un viens kaltējums izmalts. Sagatavots nodošana 350 kg malto linu. Noklūst motora pukšķi. Te tagad sāksies jaunu linu stiebrīnu ievietošana kaltē. Tad kurinātājs un kaltes uzraugs I. Kūka tos kaltēs veselu diennakti. Tad atkal sāksies maļšana. Tāpēc jau arī lai nebūtu tā, ka veselu dienu maļamā mašīna un cilvēki stāv bez darba,

...ceļ jaunu kalti

Blakus vecajai kaltei paceļas jau otrās kaltes seši vainagi. Celtnieku grupa ar b. Ivanovu priekšgalā kaltes būvi apņēmušies veikt līdz 15. decembrim. Kopā ar veco kalti šī jaunā atļaus ik dienas izkaltēt un sagatavot nodošana 350—400 kg malto linu. Tas pasteidzina linu apstrādi. Un jāpateidzas ir, jo mūsu kolchoza 12 linu posmi izaudzējuši, novākuši un saveduši šķūņos linus no 72 ha platības, bet lini mums skaisti. Pēc pirmās izmalto linu produkcijas redzams, ka viens hektars dos ne mazāk kā 4 cnt linsķiedras, bet visā kolchozā šogad naudas ienākumi par liniem

būs trīs reizes lielāki kā pagājušajā gadā un sastādīs apmēram 1,5 miljoni rubļu. Šiem aprēķiniem ir pamats, jo, lūk, nodotie 4110 kg malto linu novērtēti ar 5. un 6. numuru. Palielinājušies ienākumi, šogad ievērojami paaugstinās arī izstrādes dienas vērtību un, piemēram, linu izstrādes dienas vērtība atsevišķos posmos sasniegs ap 20 rubļu. Nav šaubu, ka mūsu linkopji šogad godam apstrādās un nodos valstij augstas kvalitātes produkciju un sekmīgi veiks sestās piegādes otrā gada uzdevumus nākošgad.

J. Kārklis,
Staļina vārdā nosauktā kolchoza rēķinvedis

Mūsu roku darbs

Mana posma linkopji šopavasār apsēja 6 ha linu. Savlaicīgā augsnes un sēklu sagatavošana mums atļāva linu sēju veikt agrotehniski izde-

vīgā laikā, kad augsnē vēl bija pietiekoši mitruma. Čaklā darbā mūsu posma linu lauki bija apsēti jau 18. maijā. Rūpīgi iestrādātais mēslo-

jums un sēklas, virsmēslošana, sējumu ravēšana un sekmīga cīņa pret linu kaitēkļiem, plus labvēlīgā vasara — viss tas veicināja linu teicamu augšanu.

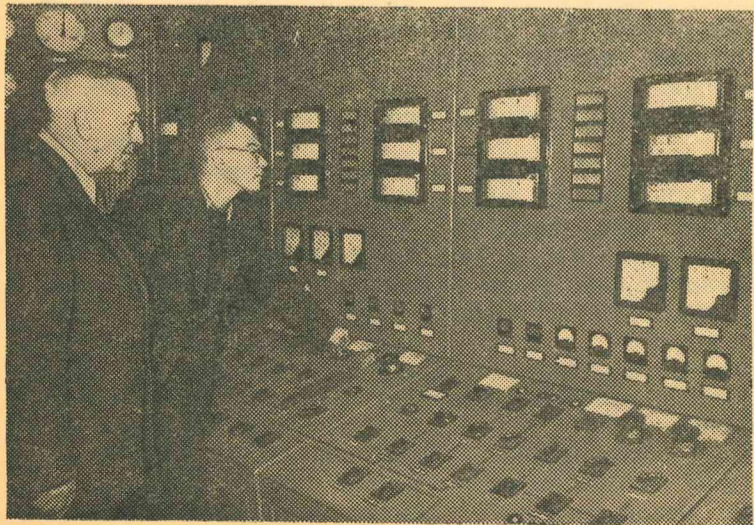
Rūpes sagādāja arī to novākšana. Bet mēs nežēlojam līdzekļus un pareizi nostādītais materiāls ieinteresētības princips veica savu. Labākajos linu gatavības periodos novācam visus linus no laukiem un tagad sekmīgi rit to kaltēšana un maļšana.

Aktīvi visos linu kopšanas un apstrādes darbos man palīdzēja mana posma ļaudis Leon-tijs Martinovs A. un Matrjona Martinova M. Kad vajadzēja, viņi neatteicās strādāt arī naktīs. Pašlaik mans posms jau nodevis augstas kvalitātes malto linu tik daudz, cik paredzēts kontraktācijas plānā. Izmalti un sagatavoti nodošanai vēl divi plāni, bet nekaltēti šķūņos stāv arī divi plāni. Tas nozīmē, ka mana posma ļaudis šogad kolchozam dos ievērojamu naudas un graudu ienākumu.

Esmu priecīgs, ka varu sekmīgi pildīt partijas un valdības norādītos uzdevumus linsķiedras ražošanas palielināšanā, esmu priecīgs un pateicīgs par tām rūpēm un atzinību, ko man izteica šoruden rajona lauksaimniecības izstādē kolchoza vadītāji, rajona izpildu komiteja un partijas komiteja premējot mani par teicamiem sasniegumiem ar goda rakstu un kabatas pulksteni.

Nežēlošu pūļu un savas pieredzes, lai šīgada bagāto ražu kvalitatīvi apstrādātu un nodotu valstij, lai tie nestu mums pēc iespējas vairāk ienākumu. Arī nākošgad visiem spēkiem centīšos attaisnot mūsu zemes auglību, dot tautai vēl vairāk un labākas kvalitātes „ziemeļu zīda”.

A. Martinovs,
Staļina vārdā nosauktā kolchoza linu posminieks

Rīgas TEC pabeigta trešā katla montāža. Agregāt sasniedzis projektēto jaudu.

Attēlā: vecākais montāžas darbu vadītājs N. Kovaļevs (no kreisās) un katlu cecha priekšnieks M. Manuilovs pie trešā agregāta vadības pulsta. LTA fotohronika

PĀRSKATS

par linsķiedras un linsēklu nodošanu valstij uz 1956. g. 20. novembri (pēc plānu komisijas ziņām)

Kolchoza nosaukums	Linsķiedra		Linsēklas		Kolchoza nosaukums	Linsķiedra		Linsēklas	
	Sagatavots cnt	Plāna izpilde %	Sagatavots cnt	Plāna izpilde %		Sagatavots cnt	Plāna izpilde %	Sagatavots cnt	Plāna izpilde %
Zelta vārpa	—	—	—	—	Dzimtene	—	—	—	—
Nākotne	—	—	—	—	Molotova v. n.	2	1	—	—
Staļina v. n.	40	25	11	28	Padomju Latvija	61	20	14	19
Oškaina v. n.	0,4	0,3	—	—	Molodaja gvardija	—	—	—	—
Darbs	13	24	2	15	Latgales zieds	—	—	18	39
Maļenkova v. n.	22	20	—	—	Leņina v. n.	21	5	46	53
Sarkanais karogs	4	5	—	—	Kaļiņina v. n.	5	3	46	117
Strauts	8	9	—	—	Ciņa	3	2	—	—
Ziedošā vārpa	8	6	4	13	Uzvara	—	—	—	—
1. Maijs	15	12	—	—	Draudzīgais maijs	1	0,5	21	50
Brīvais zemnieks	11	15	—	—	Darba tauta	3	2	4	13
Čapajeva v. n.	—	—	25	96	Vorošilova v. n.	—	—	—	—

Partijas dzīve

Partijas biedru uzskaitē nav formāla lieta

Padomju Savienības Komunistiskā partija uzliek par pienākumu katram tās biedram aktīvi piedalīties partijas dzīvē, būt pirmajās cīņtāju rindās par partijas lēmumu izpildi. Darboties vienā no partijas organizācijām ir katra komunistu pienākums. Šī leņķiniskā prasība sastāda vienu no galvenajiem PSKP Statutu principiem.

Dabiski, ka uzdotot par pienākumu partijas biedriem un kandidātiem strādāt vienā no partijas organizācijām, partija lielu nozīmi piešķir tam, lai komunistu pārvietošanās no vienas partijas organizācijas uz otru dotu pēc iespējas lietderīgāku partijas spēku izmantošanu. „Partijas biedru pāriešana no vienas organizācijas uz otru, — teikts partijas Statutos, — notiek saskaņā ar Padomju Savienības Kompartijas CK izstrādātajiem noteikumiem.“

Mūsu rajona partijas organizācijā visumā tiek ievēroti šie noteikumi. Galvenais partijas spēks tiek virzīts rūpniecības nozaru un lauksaimniecības nostiprināšanai. Vairākos gadījumos piestiprinot komunistus mazskaitlīgām, vājām partijas organizācijām, ir panākta to aktivizēšanās. Tā, piemēram, rajona partijas komitejas instruktors MTS zonā b. Spuls tika nosūtīts partijas uzskaitē kolchozā „Uzvara“. Šeit partijas organizācija bija mazskaitlīga, tās darbs bija apstājis. Biedrs Spulis, izpildot partijas dotos uzdevumus, drīz vien aktivizēja šī kolchozā partijas organizāciju. Tagad tās rindās skaitās 3 partijas biedri un 5 kandidāti. Partijas organizācija ir kļuvusi par virzošo spēku kolchoza ražošanas un sabiedriski-politisko jautājumu atrisināšanā.

Tomēr ne visi partijas biedri un kandidāti izprot šīs

PSKP Statutu prasības. Viņi cenšas pierādīt, ka partijas uzskaitē ir formāla lieta. Tas nav pareizi. Ja partijas biedri klidīs ik pēc mēneša no vienas organizācijas uz otru, tad protams nevar būt runa par viņu aktīvu piedalīšanos partijas izvirzīto uzdevumu izpildē. Vēl sliktāk. Tādi biedri ar savu rīcību grauj partijas disciplīnu. Tāpat nevienam komunistam nav tiesības izbraukt uz citu rajonu bez noņemšanās no uzskaites. Kontrolē par to ir jāved partijas pirmorganizācijas sekretaram.

Kā lai novērtē tādu PSKP kandidātu kā bb. Dolbikova un Šušakova rīcību, ja viņi pāris mēnešu laikā 2—3 reizes mainījuši savu darba vietu, līdz ar to pārejot no vienas partijas organizācijas uz otru un trešo. Viņi atrāvās no partijas organizācijas dzīves, neizpildīja nekādus partijas uzdevumus, faktiski atradās ārpus partijas. Vēl sliktāk rīkojušies partijas biedri A. Damroze un M. Damroze, kuri izbrauca no rajona uz vairākiem mēnešiem bez noņemšanās no uzskaites, nemaksāja biedru naudu. Jāpajūt, vai tādiem biedriem rūp partijas biedra pienākumi.

Partijas uzskaitē nav formāla lieta. Tās neievērošana var novest pie sliktām sekām. Partijas biedriem un kandidātiem jāsaprot, ka viņiem nav tiesības neievērot partijas disciplīnu. Komunistam jābūt par paraugu darbā, nenogurstoši jāapgūst sava darba tehnika, jāceļ sava ražošanas un darba kvalifikācija. Tikai nelokāmi izpildot PSKP Statutu noteikumus, ikviens partijas biedrs stiprinās partijas cīņas spējas, sekmēs Komunistiskās partijas galvenā uzdevuma izpildi — uzcelt komunistisko sabiedrību.

E. Māsāns

Sienas avižu apskats

Rauniešu ciema «Krokodils»

Satiriskais izdevums ciema klubā ir neapšaubāmi spēcīgs ierocis cīņā pret visām nebūšanām kā darbā, tā arī sadzīvē. Kā tad savu uzdevumu veic Rauniešu ciema satiriskais izdevums „Krokodils“?

Visā visumā te tiek kritizēti dažādi gadījumi un nelabvēlīgas parādības diezgan nesaudzīgi, un spriežot pēc karikatūrām, kritikai savu mērķi vajadzētu sasniegt, kaut arī dažreiz nepilnīgi.

Tāpēc jāpaskaidro, kas tieši pie tā, kas būtu jāveic, lai ciema „Krokodils“ būtu vēl iespaidīgāks.

Tam katrā ziņā jābūt periodiskam izdevumam un jāiznāk regulāri. Šoreiz par to grūti spriest, jo numura un izdošanas datuma nav. Tas tomēr ir diezgan svarīgi, jo lasītāji tad jau noteiktā laikā nākošo numuru gaidītu un aktīvi piedalītos tā izdošanā.

Ne vienmēr redkoleģijai ir iespējas pāņākt karikatūru un visa izdevuma glītu noformējumu, bet Rauniešu ciema „Krokodilam“ tas ir pārāk pavisām. Piemēram, te kritizēts tāds gadījums, ka 13. novembrī Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza III kompleksā brigades brigadierim b. Usānam bija uzdots nogādāt uz kolchozu „Darba tauta“ ceļojošo kinoiekārtu. Šo uzdevumu brigadieris neizpildīja, tā aizkavējot kinoizrādi kaimiņu kolchozā. Gadījums tiešām pelnīja kritiku, bet karikatūrā attēloti divi cilvēki, viens no tiem kritizē-

jamais — brigadieris un otrs, spriežot pēc karikatūras par raksta, kinomehāniķis. Abi viņi attēloti sarunājoties un abi karikatūriski. Bet kinomehāniķis taču nebija pelnījis, ka to kritizē, tomēr šoreiz tas tā iznācis negribot. Tāpēc redkoleģijai tādos gadījumos jārikojas piesardzīgāk. Ja nav teicamu karikatūristu, tad labāk jāprobežojas tikai ar paša kritizējamā attēlojumu. Izdoma var būt ļoti dažāda. Karikatūras attiecīgs noformējums katrā ziņā atrastos bez sevišķām pūlēm, ja tikai par to labi padomātu.

Tāpat tas ir arī ar citu karikatūru, kur attēlots bēgošs cilvēks. Izrādās, ka tas ir 11. oktobrī notikušās lasītāju konferences apmeklētājs. Viņš bēg tāpēc, ka vairākas jaunietes konferences gaitā uzvedās slikti, ar sarunām un smieklēm traucēja pārējos apmeklētājus. Šoreiz atkal karikatūra „šauj“ garām un drīzāk ķer apmeklētājus nekā vainīgos.

Nav šaubu, ka Rauniešu ciema „Krokodila“ redkoleģijai ir krietni pastrādājusi pie sava uzdevuma, bet nav jāaizmirst, ka tas prasa vēl vairāk pūļu, vairāk kā parasta sienas avīze! Tāpēc arī gata-vojojot kārtējo „Krokodila“ numuru, uzmanīgāk jāapstrādā fakti un lasītājam tie jāparāda pēc iespējas spilgtāk un saprotamāk. Tad satiriskais izdevums katrā ziņā savu mērķi sasniegs.

A. Siliņš

Jāpieliek visi spēki, lai pēc iespējas saglabātu cukurbiešu ražu

Iestājoties atkusnim, kā to paredz meteoroloģiskā prognoze, draud aiziet bojā norautās, bet vēl nenodarīnātās cukurbietes, tādēļ tās nekavējoties jānodarina un jāved nodot cukurbiešu pieņemšanas punktam, kamēr vēl nav atlaidušās. Iestājoties atkusnim arī ceļi kļūs neizbraucami un sagādās grūtības cukurbiešu izvešanā, sevišķi no lauka.

Tā, kolchoziem Maļenkova vārdā nosauktajam, „Dzimtene“, „Ziedošā vārpa“ stāv uz lauka norautas cukurbietes, bet neviens neorganizē, lai tās apdarinātu un nogādātu pieņemšanas punktā.

Oktobrī, kamēr laika apstākļi atļāva strādāt pie cukurbietēm, kolchozi nepareizas darba organizācijas dēļ, nedēļām kapājās uz lauka apziburušā vasarāja vākšanu, nepārsviežot, neizdalot spēkus arī pie cukurbiešu, kartupeļu novākšanas, kā rezultātā kolchozam „Zelta vārpa“ no 24 ha platības novākti tikai 6 ha cukurbiešu.

Ļoti neapmierinošs stāvoklis ar cukurbiešu nodošanu punktā. Maļenkova vārdā nosauktais un Kaļipinavārdā nosauktais kolchozs līdz šim cukurbiešu nodošanu nemaz nav uzsākuši.

Kolchoziem jāpieliek visas pūles, lai saglabātu cukurbiešu ražu cik vien vēl iespējams.

R. Kivkova

Mums raksta

Veikalam labas telpas un veikalvedim — darba apstākļus

Pie kolchoza „Uzvara“ kantora ir Līvānu patērētāju biedrības veikals, kurš apkalpo kolchoza iedzīvotājus. 20. novembrī iegriezās veikalā nopirkta sērkokciņus. Taču brīnums, nebija vēl atvēris durvis, redzu jau pa durvju šķirbām pārdevēju aiz letes un daļu preču. Ienākot veikalā, izrādās, ka te ir šausmīgi auksts, drēgns. Pārdevēja uz-

vilkusi kažoku un ietinusies lielā lakatā tā, ka par virsvalka uzvilšanu nav ko domāt. Tas tāpēc, ka nav veikts veikala remonts, veikalā nav krāsns. Kas notiek ar precēm? Nopirku paciņu „Severa“. Tie nedeg, jo mitri. Citas preces nepārbaudīju, bet katram, kas bijis veikalā, skaidrs, ka tādos apstākļos

preces bojājas un patērētāju biedrība cieš zaudējumus.

Ko dara ciema padome, kolchoza valde un patērētāju biedrība? Kāpēc te atļauj aiziet bojā tautas ražotām, tautai domātām precēm?

Šīs nekārtības nekavējoties jālikvidē.

A. Parnenkovs, Līvānu patērētāju biedrības revīzijas komisijas loceklis

Jezups Laganovskis

KAS VAINĪGS

satiriska skice

(2 turpinājums)

—... bet trūkst drosmes un līdz ar to, protams, arī iniciatīvas, — es turpināju, nelikdamies traucēts, kaut gan viņš visādi to centās darīt. —Vai ir kāds jautājums, ko jūs būtu izšķīris patstāvīgi, bez saskaņošanas ar piecām sešām instancēm? Nav. Vai ir kāds jauninājums, ko jūs būtu ieviesis līdzšinējā sistēmā, iekams vēl nav bijis saņemts rīkojums no augšas? Nav, pat ierosinājis neko neesat, baidīdamies kļūdieties vai tikt nepareizi saprasts. Jūsu principi: „Neliens, kur tevi neviens neprasa. Dzīve tāpat iet uz priekšu, gan jau pamazām viss nokārtosies. Līdzīsi, vēl var norauties. Kam man tas vajadzīgs? Mierīgi, bez riska!“ Ar vārdu sakot, tas pats vecais Beļikova princips. Vienīgais, kam jūs veltāt visas pūles, tas ir — saglabāt sevi

priekšnieka amatā (vienalga, kādā, ka tik priekšnieka), kas, kā zināms, saistīts ar dažiem labumiem: i aldziņa pieklājīga, i valsts mašīnu var izmantot ģimenes vajadzībām, i vasarnīca nodrošināta, i sieva var nestrādāt. Tā dēļ esat spējīgs uz visu: varat aplaudēt aplamībai, ja to pauž ministra vietnieks, no kura jūs esat atkarīgs, varat atzīt kļūdas, kādu jums nekad nav bijis, varat izdevīgā brīdī nomelnot savu tuvāko draugu, kaut gan sevī jūtat, ka viņam ir taisnība, — vispār tāda lieta kā sirdsapziņa jums šādās reizēs nepastāv. Būs cita situācija, runāsit un darīsīt citādi. Kauns un negods! No kurienes jūs šitādi rodaties, nevaru saprast. Ir viena iespēja, kā jūs varat pierādīt, ka neesat pilnīgi nelabojams nelietis — atteikties no amata, lai nāk vietā cits, spē-

jīgāks, ar drošu un atklātu skatu uz dzīvi, bet tas prasa varonību, kuras jums nekad nav bijis...

Tā biju aizrāvis, ka pat nepamanīju, kad viņš nometa klauzuli. Ej tu sazinī, varbūt pavainoju pavisam labu cilvēku.

Nu jau ir bijušas tik daudz sarunas, ka visas nemaz nevar atcerēties. Satikšanās ar dažādām sievietēm, gan jaunām, gan precētām, esmu norunājis vismaz desmit. Vienreiz, vēl vakarā jautāts, „kā iet pa dzīrnāvē?“ — atbildēju, ka deg un, kamēr vien dzēs, citi zog miltus.

— Tūlīt būšu, — runātājs, acīm redzot direktors, bāls kā nāve (varu iedomāties!) drebošā balsī noteica.

Kāda, kas lūdza pasaukt pie telefona Mārtiņu Skābeni, smagi nopūties, paziņoju, ka viņu pirms piecām minūtēm, diemžēl, sabraucis trolejbuss, — zvanītāja izmisīgi ievaidējās un, spriežot pēc trokšņiem, ar visu aparātu nogāzās uz grīdas. Ja prasīja, ko šodien rāda teātri, it kā es būtu administrators, un vai ir biļetes, paskaidroju, ka visi

trīs galveno lomu tēlotāji nupat aizvesti uz atskurbtuvi, izrāde atcelta. Pieņēmu vairākus lekciju pieteikumus, katreiz piebilzdams, ka par kvalitāti gan negalvoju un [neatbildu. Divas reizes aicināts mājās pie slimnieka kā dežurējošais ārsts, atsaukdamies uz slodzi, apsolīju aiziet tikai pēc trim dienām, bet pagaidām diagnozi noteicu tāpat pa telefonu.

Vienreiz iznāca šitāda saruna:

— Nu, tu jau esi mājās? — prasīja kāds virs, cik varēja noprast pēc toņa, augstākstāvošais zemākstāvošajam, kurš bijis komandējumā un nu viņam vajadzēja būt atpakaļ. —Kad, atbrauci?

Vva-vva-vva-vvakar, — it kā ar pūlēm spēdams parunāt, atbildēju.

— Kāpēc neesi darbā?

— Hi-hi! — iesmējās un nožogojies piebildu: — Uhc!

— Nu, nu, neāksties! — tas tur viņā galā kļuva itin bargs.

—Šurum-burum, — es teicu.

— Kas tev ir, tu esi traks palicis? — runātājs brīnījās—

—Vau-vau! — ierējos, stos-

tdamies palūdzu, lai liek mani mierā, citādi iekodišu un balsi, par kuru mēdz teikt „maza, bet riebīga“, sāku dziedāt: „Man patīk braukt un kratīties, un zirgam virsū skattīties“ — dziesmu, ko nesen kādās viesībās iemācījos no viena samērā slavena dzejnieka un kas, man šķiet, ir apslēpta dramatisma pilna.

—Piedzēries, — beidzot viņā galā konstatēja. — Nu ko, izgulies, rīt parunāsim.

Esmu drošs, ka vismaz rājienu šīs cilvēks dabūja. Lai pierāda, ka viņš nav vainīgs. Grūti būs pierādīt. Katrā ziņā agrāko uzticību viņš vairs nebaudīs, lai taisnojas, kā grib.

Kadam Šolomam Vovsi, kurš, cik nopratu, strādā par noliktavas pārzini ar algu četri simti rubļu mēnesī, liku manīt, ka viņš šai amatā varēs palikt tikai tai gadījumā, ja triju dienu laikā man, kā bāzes direktoram, iemaksās divdesmit tūkstoš rubļu, ko tas, briesmīgi pārbijies, apsolījās izdarīt tai pašā dienā, lai tik parūp.

(Nobeigums sekos)

Redaktore H. JEROFEJEVA